

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Rotterdam, van 5 oktober 2011 in zaak nr. 11/30126 in het geding tussen:

de vreemdeling

en

de minister voor Immigratie en Asiel.

1. Procesverloop

Bij besluit van 22 augustus 2011 is de vreemdeling in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 5 oktober 2011, verzonden op 6 oktober 2011, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 13 oktober 2011, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft hij daarbij de Afdeling verzocht hem schadevergoeding toe te kennen. Deze brief is aangehecht.

De minister (thans: minister voor Immigratie, Integratie en Asiel) heeft een verweerschrift ingediend.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 20 januari 2012, waar de vreemdeling, vertegenwoordigd door mr. P.H. van Akenborgh, advocaat te Rotterdam en de minister, vertegenwoordigd door mr. P. Bosch, werkzaam bij het Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties, vergezeld door E.B. Nijman, sectordirecteur Bijzondere Voorzieningen bij het Ministerie van Veiligheid en Justitie, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Onder de minister wordt tevens verstaan: diens rechtsvoorganger.

2.2. De vreemdeling klaagt, samengevat weergegeven, dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat de omstandigheid, dat hij tijdens zijn inbewaringstelling in detentiecentrum Noord-Holland, locatie Zaandam (hierna: het detentiecentrum Zaandam) in contact is geweest met personen die op strafrechtelijke grondslag waren gedetineerd, geen strijd oplevert met artikel 16, eerste lid, van richtlijn 2008/115/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008 over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal op hun grondgebied verblijven (hierna: de richtlijn). De vreemdeling verzoekt de Afdeling voorts om aan het Hof van Justitie van de Europese Unie prejudiciële vragen over de uitleg van artikel 16, eerste lid, van de richtlijn te stellen.

2.2.1. Ingevolge artikel 16, eerste lid, van de richtlijn wordt voor bewaring in de regel gebruik gemaakt van speciale inrichtingen voor bewaring. Indien een lidstaat de onderdanen van een derde land die in bewaring worden gehouden, niet kan onderbrengen in een gespecialiseerde inrichting voor bewaring en gebruik dient te maken van een gevangenis, worden zij gescheiden gehouden van de gewone gevangenen.

2.2.2. Met ingang van 22 augustus 2011 is de aan de vreemdeling opgelegde maatregel van bewaring in het detentiecentrum Zaandam ten

uitvoer gelegd. Niet meer in geschil is dat dit een speciale inrichting als bedoeld in artikel 16, eerste lid, van de richtlijn is. De minister heeft ter zitting bij de Afdeling toegelicht dat het detentiecentrum Zaandam uit twee platforms bestaat, die allebei vier verblijfsafdelingen hebben, met elk 68 plaatsen.

2.2.3. In de door de vreemdeling overgelegde brief van de staatssecretaris van Veiligheid en Justitie van 14 september 2011 staat, voor zover thans van belang, vermeld dat in het detentiecentrum Zaandam in 2011 personen hebben verbleven die op strafrechtelijke grondslag waren gedetineerd. Het gaat hier om vreemdelingen die reeds in dat detentiecentrum in vreemdelingenbewaring verbleven en die nog een straf of vervangende hechtenis van tien dagen of minder moesten ondergaan. In die gevallen wordt in beginsel niet overgeplaatst om onnodige verplaatsingen te voorkomen, aldus deze brief.

De minister heeft ter zitting bij de Afdeling nader toegelicht dat in het detentiecentrum Zaandam in beginsel slechts de maatregel van vreemdelingenbewaring ten uitvoer wordt gelegd. Hierop bestaat één uitzondering: bij vreemdelingen die reeds in het detentiecentrum Zaandam in vreemdelingenbewaring verblijven en die vervolgens een straf of vervangende hechtenis van ten hoogste tien dagen dienen te ondergaan, wordt volgens vaste gedragslijn de vreemdelingenbewaring onderbroken om deze straf of vervangende hechtenis vervolgens ook in het detentiecentrum Zaandam ten uitvoer te leggen. Derhalve kan niet worden uitgesloten dat, zoals de vreemdeling stelt, hij in het detentiecentrum Zaandam in contact is gekomen met vreemdelingen die aldaar op strafrechtelijke titel verblijven, aldus de minister.

De minister stelt zich evenwel op het standpunt dat de omstandigheid dat in het detentiecentrum Zaandam aldus soms vreemdelingen op strafrechtelijke titel verblijven niet afdoet aan het karakter van het detentiecentrum als speciale inrichting in de zin van artikel 16, eerste lid, van de richtlijn, nu het gaat om vreemdelingen die reeds in vreemdelingenbewaring verblijven en die een straf of vervangende hechtenis van ten hoogste tien dagen in het detentiecentrum ondergaan. Bovendien wordt met deze handelwijze voorkomen dat een vreemdeling meerdere keren wordt overgeplaatst en blijft de vreemdeling op deze manier eenvoudig bereikbaar voor de regievoerder van de Dienst Terugkeer en Vertrek, zodat ook ten tijde van de tenuitvoerlegging van de straf of vervangende hechtenis handelingen ter fine van de uitzetting kunnen worden verricht. De minister heeft er tenslotte op gewezen dat in het detentiecentrum Zaandam sprake is van een gering aantal vreemdelingen dat aldaar ter onderbreking van de vreemdelingenbewaring op strafrechtelijke titel verblijft. In 2011 is op vijftig peilmomenten nagegaan hoeveel vreemdelingen in het detentiecentrum Zaandam op strafrechtelijke titel waren gedetineerd. Bij meer dan de helft van deze peilmomenten was geen enkele vreemdeling op strafrechtelijke titel gedetineerd. Bij zestien peilmomenten was er slechts één vreemdeling op strafrechtelijke titel gedetineerd en op twee peilmomenten waren dat er twee. Ten tijde van de inbewaringstelling van de vreemdeling verbleef slechts één vreemdeling in het detentiecentrum Zaandam op strafrechtelijke titel. Nu sprake is van geen of zeer geringe vermenging tussen

vreemdelingen die in vreemdelingenbewaring verblijven en vreemdelingen die op strafrechtelijke titel aldaar zijn gedetineerd, wordt voldaan aan de ratio van artikel 16, eerste lid, van de richtlijn, aldus de minister.

2.2.4. De enkele omstandigheid dat ten tijde van de inbewaringstelling van de vreemdeling een vreemdeling op strafrechtelijke titel in het detentiecentrum Zaandam verbleef, doet geen afbreuk aan het karakter van het detentiecentrum als speciale inrichting in de zin van artikel 16, eerste lid, van de richtlijn. Daarbij wordt in aanmerking genomen dat in het detentiecentrum Zaandam volgens vaste gedragslijn louter vreemdelingen op strafrechtelijke titel verblijven die aldaar reeds een maatregel van vreemdelingenbewaring ondergingen en een straf of vervangende hechtenis van ten hoogste tien dagen ondergaan, terwijl de minister gedurende de strafrechtelijke onderbreking onverminderd doorgaat met het verrichten van handelingen ter fine van de uitzetting. Onder deze omstandigheden bestaat geen grond voor het oordeel dat artikel 16, eerste lid, van de richtlijn is geschonden. In het licht van het voorgaande is, anders dan de vreemdeling heeft betoogd, geen sprake van tot prejudiciële verwijzing nopende twijfel. De grief faalt.

2.3. Het hoger beroep is ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd met verbetering van de gronden waarop deze rust.

2.4. Het verzoek om schadevergoeding dient reeds hierom te worden afgewezen.

2.5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. H. Troostwijk en mr. N. Verheij, leden, in tegenwoordigheid van mr. B. van Dokkum, ambtenaar van staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

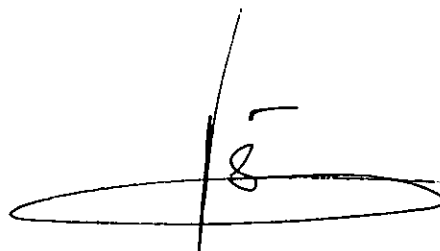
w.g. Van Dokkum
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 1 maart 2012

480-689.

Verzonden: 1 maart 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' shape with a horizontal line across it, and a small '8' or similar mark to the right.

mr. H.H.C. Visser

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer, enkelvoudig
Nevenzittingsplaats Rotterdam

Reg.nr : AWB 11/30126
V-nummer:

Inzake: eiser,
gemachtigde mr. H.G.A.M. Halfers, advocaat te Rotterdam,

tegen: de Minister voor Immigratie en Asiel, verweerder,
gemachtigde mr. J.F. Huising.

I Procesverloop

1 Eiser stelt te zijn geboren op _____ en de Ghanese nationaliteit te bezitten.

2 Op 16 september 2011 is beroep ingesteld tegen het besluit van verweerder van 22 augustus 2011 waarbij eiser op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) de maatregel van bewaring is opgelegd.

3 De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden op 28 september 2011. Eiser is ter zitting verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigde. Tevens was aanwezig J.J. van Ravesteijn-Prins, tolk in de Engelse taal.

II Overwegingen

1 Ingevolge artikel 94, vierde lid, van de Vw 2000 staat ter beoordeling of het besluit tot oplegging van de vrijheidsontnemende maatregel in strijd is met deze wet, dan wel bij afweging van alle betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is to achten.

2 De rechtbank oordeelt als volgt.

2.1.1 Eiser heeft aangevoerd dat nu hij op 22 augustus 2011 om 08:00 uur reeds in vrijheid was gesteld van zijn strafrechtelijke detentie en pas om 09:40 uur is opgehouden in de zin van artikel 50 van de Vw 2000, er geen titel was voor de vrijheidsontneming van eiser in de periode gelegen tussen die twee tijdstippen.

2.1.2 Ingevolge artikel 50, tweede lid, van de Vw 2000, voorzover thans van belang, mag, indien de identiteit van de staande gehouden persoon niet onmiddellijk kan worden vastgesteld, hij worden overgebracht naar een plaats, bestemd voor verhoor. Volgens paragraaf A6/5.3.7.1 van de Vreemdelingencirculaire 2000 dient de inbewaringstelling na een strafrechtelijke detentie, waarvan de datum van ontslag niet bij voorbaat vaststaat, binnen redelijke termijn na de strafrechtelijke invrijheidstelling te geschieden met toepassing van artikel 50, derde lid, van de Vw 2000.

2.1.3 Het procesverbaal van overbrugging en ophouding vermeldt dat eiser op

AWB 11/30126

2

22 augustus 2011, na zijn invrijheidstelling, krachtens artikel 50, tweede of derde lid, van de Vw 2000 is overgebracht naar een plaats bestemd voor verhoor. Ingevolge het proces-verbaal kwam eiser daar op 22 augustus 2011 te 09:40 uur aan en werd daar opgehouden.

2.1.4 Ingevolge vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling) van 10 maart 2008 (LJN BC7130) kan, gelet op alle omstandigheden die, naar valt aan te nemen, bij het vervoer een rol kunnen spelen, een totale duur van de overbrenging, inclusief eventuele wachttijd, van een vreemdeling van maximaal 10 uur als redelijk worden aangemerkt, waarbinnen de minister niet nader hoeft te motiveren, wat de duur van de overbrenging heeft veroorzaakt. Nu in deze zaak de overbrenging van eiser ruimschoots binnen 10 uur heeft plaatsgevonden, is er geen grond voor het oordeel dat de overbrenging onrechtmatig is, zodat de stelling van eiser wordt verworpen.

2.2.1 Eiser betoogt dat de gronden die aan de maatregel van bewaring ten grondslag zijn gelegd de maatregel niet kunnen dragen, nu daaruit geen onttrekkingsgevaar kan worden afgeleid.

2.2.2 Aan de maatregel van bewaring is ten grondslag gelegd dat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat eiser zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen volgens verweerder blijkt uit de omstandigheden dat eiser:

- (a) niet beschikt over een document als bedoeld in artikel 4.21 van het Vb 2000,
- (b) geen vaste woon- of verblijfplaats heeft,
- (c) veroordeeld is terzake een misdrijf,
- (d) tot ongewenst vreemdeling verklaard is,
- (e) zich niet heeft aangemeld bij de korpschef en
- (f) eerder niet rechtmatig in Nederland heeft verbleven.

Volgens verweerder blijkt onder meer uit deze gronden dat eiser de voorbereiding van de terugkeer of de verwijderingsprocedure belemmert of ontwijkt.

2.2.3 Naar het oordeel van de rechthand kan uit voornoemde gronden welke niet zijn betwist, in onderlinge samenhang bezien met de toelichting van verweerder ter zitting, worden afgeleid dat eiser de voorbereiding van de terugkeer of de verwijderingsprocedure ontwijkt of belemmert.

2.3.1 Voorts betoogt eiser dat verweerder onvoldoende voortvarend heeft gehandeld in het kader van het onderzoek naar het ING-pasje van eiser.

2.3.2 Dit betoog wordt eveneens verworpen. Uit het dossier blijkt dat verweerder de Vreemdelingenpolitie Haaglanden op 5 september 2011 heeft gevraagd wat de stand van zaken is in het kader van het onderzoek naar het ING-pasje van eiser en dat de Vreemdelingenpolitie Haaglanden op 7 september 2011 heeft aangegeven dat het onderzoek nog loopt en dat dit een lange tijd in beslag kan nemen. Uit het verhandelde ter zitting blijkt dat tot op heden geen resultaat van dit onderzoek is ontvangen. Hoewel niet is gebleken dat verweerder in het kader van het onderzoek naar het ING-pasje van eiser niet sneller had kunnen handelen, is wat betreft het verloop van de overige in de voortgangsgegevens beschreven uitzettingshandelingen in zijn geheel echter geen sprake van een inbreuk op de bij iedere uitzetting vereiste voortvarendheid.

AWB 11/30126

3

2.4.1 De door eisers gemachtigde gestelde vraag of er personen in het Detentiecentrum Noord-Holland, locatie Zaandam personen zijn of waren gedetineerd op strafrechtelijke grondslag, heeft Sectordirecteur Bijzondere Voorzieningen namens de Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie als volgt beantwoord.

"Deze vraag beantwoord ik bevestigend. Een vreemdeling die op de locatie Zaandam in vreemdelingenbewaring verblijft en die nog een straf of vervangende hechtenis dient te ondergaan van 10 dagen of mindere, wordt in beginsel niet overgeplaatst naar een ander huis van bewaring om onnodige overplaatsingen te voorkomen."

2.4.2 Ingevolge artikel 16, eerste lid, van de Richtlijn 2008/115/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008 over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal op hun grondgebied verblijven (hierna: de Terugkeerlijn), wordt voor bewaring in de regel gebruik gemaakt van speciale inrichtingen voor bewaring. Indien een lidstaat de onderdanen van een derde land die in bewaring worden gehouden, niet kan onderbrengen in een gespecialiseerde inrichting voor bewaring en gebruik dient te maken van een gevangenis, worden zij gescheiden gehouden van gewone gevangenen.

2.4.3 Eiser stelt zich op het standpunt dat in strijd met artikel 16, eerste lid, van de Terugkeerlijn is gehandeld, doordat eiser op de detentieboot te Zaandam niet wordt gescheiden van gewone gevangenen.

2.4.4 Deze stelling kan evenmin slagen. In het Detentiecentrum Noord-Holland, locatie Zaandam zitten enkel vreemdelingen die in afwachting zijn van hun verwijdering. De omstandigheid dat sommige van deze vreemdelingen daarnaast nog een straf of een vervangende hechtenis van 10 dagen of minder uitzitten op deze locatie, maakt hen, gelet op het feit dat zij in de eerste plaats vreemdelingen in afwachting van hun verwijdering zijn, niet tot gewone gevangenen in de zin van artikel 16, eerste lid, van de Terugkeerlijn.

2.5 Niet is gebleken dat de toepassing of tenuitvoerlegging van de bewaring ten aanzien van eiser in strijd is met de Vw 2000 dan wel bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is te achten. De rechtbank ziet derhalve geen aanleiding om de opheffing van de maatregel te bevelen of een wijziging van de tenuitvoerlegging daarvan te gelasten.

2.6 Het beroep is ongegrond.

2.7 Er bestaat geen ruimte voor het toekennen van schadevergoeding, zodat het verzoek daartoe wordt afgewezen.

2.8 De rechtbank ziet geen aanleiding voor een proceskostenveroordeling.

AWB 11/30126

4

III Beslissing

De rechtbank,

recht doende;

- 1 verklaart het beroep ongegrond;
- 2 wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus gedaan door mr. C. Vogtschmidt, rechter, in tegenwoordigheid van mr. C.L. Heins, griffier.

De griffier,

De rechter,

Uitgesproken in het openbaar op 5 oktober 2011.

Rechtsmiddel

Krachtens artikel 95 van de Vw 2000 staat tegen deze uitspraak hoger beroep open. Ingevolge artikel 84, aanhef en onderdeel, van de Vw 2000 staat geen afzonderlijk hoger beroep open tegen de beslissing op het verzoek om schadevergoeding. De termijn voor het indienen van een beroepschrift is één week na verzending van de uitspraak. Bij het beroepschrift dient een kopie van deze uitspraak te worden overgelegd. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet geadresseerd worden aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 20019, 2500 EA Den Haag. Voor informatie over de wijze van indienen van het hoger beroep kunt u www.raadvanstate.nl raadplegen.

Afschrift verzonden op: - 6 OKT. 2011

VAN DE COPIE CONFORM

De griffier

De rechter

wrd

NASRULLAH ADVOCATEN

Ook via telefax:
070-3651380

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
13 OKT. 2011	
ZAAKNR.	10969
AAN:	✓ 37
BEHANDELD: DO:	P.R:

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA DEN HAAG

hoger beroepschrift / verzoek Prejudiciële vraag HvJ EG

V-nummer :
Inzake :

/
Minister voor Immigratie en Asiel

Ons kenmerk: 35539/hh (bij correspondentie vermelden a.u.b.!))

EGA,

De heer (cliënt) V-nummer nu
verblijvende in het Detentiecentrum Noord-Holland locatie
Zaandam aan de Rijshoutweg 14-16 Zaandam (1505 HL) in deze
hoger beroepsprocedure domicilie kiezende aan de
's-Gravendijkwal 37 Rotterdam (3021 EC) stelt hierbij in deze
hoger beroepsprocedure de advocaat Henk Halfers tot zijn
bepaaldelijk gevolmachtigde die in die hoedanigheid dit hoger
beroepschrift zal ondertekenen en indienen.

Cliënt wendt bij deze het rechtsmiddel van hoger beroep aan
tegen de uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage Sector
Bestuursrecht Vreemdelingenkamer enkelvoudig
Nevenzittingsplaats Rotterdam Reg.nr. AWB 11 / 30126
uitgesproken in het openbaar op 5 oktober 2011 en afschrift
verzonden op 6 oktober 2011 (bijlage 1).

NASRULLAH ADVOCATEN

Cliënt brengt de volgende grief naar voren:

grief:

Ten onrechte heeft de Rechtbank in rechtsoverweging 2.4.4. overwogen:

'Deze stelling kan evenmin slagen. In het Detentiecentrum Noord-Holland, locatie Zaandam zitten enkel vreemdelingen die in afwachting zijn van hun verwijdering. De omstandigheid dat sommige van deze vreemdelingen daarnaast nog een straf of een vervangende hechtenis van 10 dagen of minder uitzitten, maakt Men, gelet op het feit dat zij in de eerste plaats vreemdelingen in afwachting van hun verwijdering zijn, niet tot gewone gevangenen in de zin van artikel 16, eerste lid, van de Terugkeerrichtlijn.'

toelichting:

Er is volgens cliënt niets in de processtukken van de beroepsprocedure met Reg. nr. AWB 11 / 30126 dat aannemelijk maakt dat in het Detentiecentrum Noord - Holland locatie Zaandam enkel vreemdelingen zitten die in afwachting zijn van hun verwijdering. Het antwoord op vraag 4 in de brief van E.B. Nijman Sectordirecteur Bijzondere Voorzieningen namens de Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie in de brief van Dienst Justitiële Inrichtingen Ministerie van Veiligheid en Justitie aan mij van 14 september 2011 is voor deze aannemelijkheid onvoldoende.

Cliënt persisteert in zijn stelling dat hij in het Detentiecentrum Noord-Holland in contact is geweest met personen die ten tijde van dat contact op strafrechtelijke grondslag waren gedetineerd.

Zo'n contact is niet door het bestuursorgaan de Minister voor Immigratie en Asiel betwist.

Hierdoor geheel ten overvloede: zo'n contact is ook aannemelijk in het licht van het citaat uit voornoemde brief:

'Deze vraag beantwoord ik bevestigend. Een vreemdeling die op de locactie Zaandam in vreemdelingenbewaring verblijft en die nog een straf of vervangende hechtenis dient te ondergaan van 10 dagen of minder, wordt in beginsel niet overgeplaatst naar een ander huis van bewaring om onnodige overplaatsingen te voorkomen.

Cliënt is van oordeel dat nu zo'n contact niet betwist dus een gegeven is, en bovendien aannemelijk, gelet op het volgende in deze toelichting de maatregel van vreemdelingenbewaring

NASRULLAH ADVOCATEN

onrechtmatig is, hetgeen de Rechtbank ten onrechte in haar in deze grief aangevallen overweging heeft miskend.

Voorts is er in de processtukken van de beroepsprocedure met Reg.nr. AWB 11 / 30126 niets dat aannemelijk maakt dat het Detentiecentrum Noord-Holland locatie Zaandam een speciale inrichting voor bewaring in de zin van artikel 16 lid 1 richtlijn 2008/115/eg van het Europees parlement en de raad van 16 december 2008 over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal op hun grondgebied verblijven is.

Cliënt stelt dat de specialiteit in de zin van artikel van artikel 16 lid 1 richtlijn 2008/115/eg van het Europees parlement en de raad van 16 december 2008 over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal op hun grondgebied verblijven, exclusiviteit betekent in de zin dat in zo'n inrichting geen - zelfs niet èèn - vreemdelingen verblijven die op strafrechtelijke grondslag zijn gedetineerd.

In dit licht is evident dat de in deze grief te bestrijden rechtsoverweging onvoldoende met kenbare en draagkrachtige redenen is omkleed en een feitelijke grondslag mist.

Dit betekent dat hierdoor de in dit hoger beroep te bestrijden uitspraak en haar rechtsgevolgen het lot van vernietiging dient te ondergaan.

Cliënt verzoekt met de meeste eerbied aan de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State om een Prejudiciële vraag te stellen aan het HvJ EG over de uitleg van artikel 16 lid 1 richtlijn 2008/115/eg van het Europees parlement en de raad van 16 december 2008 over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal op hun grondgebied verblijven:

Prejudiciële vraag:

Is een speciale inrichting voor bewaring in de zin van artikel 16 lid 1 richtlijn 2008/115/eg van het Europees parlement en de raad van 16 december 2008 over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal op hun grondgebied verblijven een inrichting waarin een vreemdeling die in bewaring, in de zin van artikel 15 richtlijn 2008/115/eg van het Europees parlement en de raad van 16 december 2008 over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen die illegaal op hun grondgebied verblijven is, gevrijwaard is van ieder contact (bijvoorbeeld: luchten op de luchtplaats, niet elkaar passeren in de gang van

NASRULLAH ADVOCATEN

de inrichting, niet in dezelfde bezoekersruimte aanwezig zijn tijdens het bezoek met dierbaren .. etc. etc.) met een persoon / personen die op strafrechtelijke grondslag zijn gedetineerd.

Cliënt is van oordeel dat voor de beoordeling van de grief de betekenis van artikel 16 lid 1 richtlijn 2008/115/eg van het Europees parlement en de raad van 16 december 2008 over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen die illegaal op hun grondgebied verblijven, bepalend is en deze betekenis niet duidelijk is om voornoemde Prejudiciële vraag aan het HvJ EG te stellen.

In dit licht cliënt EGA met eerbied verzoekt:

1. Voornoemde Prejudiciële vraag aan het HvJ EG te stellen,
2. Cliënt in persoon in mijn aanwezigheid te horen,
3. Dit hoger beroep tegen de uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage Sector Bestuursrecht Vreemdelingenkamer enkelvoudig Nevenzittingsplaats Rotterdam Reg.nr. AWB 11 / 30126 uitgesproken in het openbaar op 5 oktober 2011 afschrift verzonden op 6 oktober 2011 gegrond te verklaren,
4. De uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage Sector Bestuursrecht Vreemdelingenkamer enkelvoudig Nevenzittingsplaats Rotterdam Reg.nr. AWB 11 / 30126 uitgesproken in het openbaar op 5 oktober 2011 en afschrift verzonden op 6 oktober 2011 en haar rechtsgevolgen te vernietigen,
5. De maatregel van vreemdelingenbewaring van cliënt op te heffen,
6. De onmiddellijke invrijheidstelling van cliënt te bevelen,
7. Schadevergoeding aan cliënt toe te kennen met betrekking tot de door cliënt ondergane vreemdelingenbewaring,
8. Het bestuursorgaan de Minister voor Immigratie en Asiel te veroordelen in de proceskosten en de kosten van de door cliënt ingeschakelde gemachtigde, zowel in hoger beroep als beroep.

NASRULLAH ADVOCATEN

Rotterdam, 13 oktober 2011

Henk Halfers
Advocaat bepaaldelijk gevolmachtigde

gsm 06-29435232
e halfers@nasrullah-advocaten.nl
t 010-4328887
f 010-4327608

Henk Halfers

Bijlage: 1 (5 blz.)